

NASTĄPIENIE (1) *sb n*

L sg nąstąpi(e)niu.

Sł stp brak, Cn s.v. następowanie, Linde XVII w. s.v. nastąpić.

Objęcie po kimś jakiejś funkcji; consecutio, consequentia, sequela, successio Cn [kogo]:

W przeciwstawieniu: »nastąpienie ... ustanie«: ktorzy łobie zmyśląią to Dawidowe postánowienie o potomłtwie Nátánowym/ ktoreby miało ná mieysce Sálomonowego potomłtwá náltąpić: gdy o tym nastąpieniu áni też o tym wstániu Sálomonowego rodzáu písmo święte żadney zmiánki nie czyni. CzechRozm 151.

Cf **NASTĄPIĆ, NASTĘP, NASTĘPEK**

JR, KW